

Föreställningar i klassrummen.

”Unga behöver tala om svåra frågor”

Att komma ut som homosexuell, mobbning, sociala medier och psykisk ohälsa. Oskar Sternulf tar upp känsliga och angelägna frågor i sina föreställningar för elever i högstadiet och gymnasiet.

● I Oskar Sternulf's nya ungdomsmonolog *”#snygg #snyggare #utbränd”* skickar huvudrollsinnehavaren Wille en dickpic till en kille han varit intresserad av ett tag. Dagen efter har bilden spritts till alla elever på skolan.

– Jag spelade föreställningen i en mindre stad i våras, där en tjej en vecka tidigare skickat en bröstbild till en kille som sedan spred den över hela skolan. Det här är verkligheten för dagens högstadiselever, säger Oskar Sternulf.

Han vet en del om detta. Sedan 2013 har han spelat tusen föreställningar av monologen *”Ondskan”*, som bygger på Guillous roman, samt *”Komma ut”*, den första pjäs som Oskar Sternulf skrivit själv. Där den förra handlar om mobbning, handlar den senare om att komma ut som homosexuell.

Känsliga men brännande frågor för högstadiet och gymnasiet. Och frågor som definitivt är lättare att diskutera med en ung skådespelare än med sin lärare, framför allt efter att de gestaltats nära, på en scen i ett klassrum.

Efter tusen besök i skolor har Oskar Sternulf också märkt hur elevernas relation till sina mobiltelefoner förändrats. Något många lärare pratat om också.

– Det är ett extremt stort problem på skolorna. Enbart det senaste halvåret har jag märkt att det tar längre och längre tid innan föreställningarna kan börja. På min uppmaning säger lärarna till eleverna att de ska stänga av sina mobiltelefoner innan de får gå in till föreställningen.

– Alltså inte på ljudlöst utan på flygplansläge eller helt avstängt. Och då är det alltid någon som säger ”varför?” och sen är argumentationen i gång.

En del lärare vill samla in mobilerna och lägga dem i en låda, men då finns det de elever som absolut vill hålla sin smartphone i handen.

– Dessa elever tar hellre ogiltig frånvaro och sticker från lektionen än att låta sin mobil ligga synlig, men utom räckhåll, för dem. Det är helt sjukt!

Oskar Sternulf är utbildad musikalartist och blandar medverkan i stora musikaler med turnéer i det mindre formatet på skolor runt om i landet. Innan han skrivit sina pjäser har han besökt fokusgrupper med lärare och elever.

– När jag frågade vad sociala medier är för dem, var det många som svarade ”sociala medier”. Så fort de kommer ut från klassrummet tar de upp sin mobil, de pratar inte med varandra utan kan sätta sig tio personer i rad och messa till varandra i stället.

– Jag överdriver inte nu, det här är väldigt tydligt. Jag hoppas å elevernas vägnar, ja lärarnas också, att det ska bli ett totalförbud för mobiler i skolan.

I sociala medier kan man visa upp den mest lyckade bilden av sig själv. Hur dåligt man än mår så kan man lägga ut en bild och låtsas att allt är toppen. Kanske med en paraplydrink, kanske på sina ”deffade” muskler.

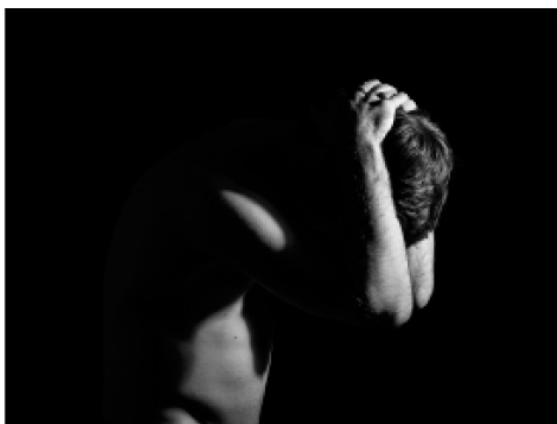
Det är det *”Snygg, snyggare, utbränd”* handlar om. Sociala medier och psykisk ohälsa. En kille i gymnasiet, Wille, som lägger ut bilder på sitt ”lyckade” jag med vältränade magmuskler, men mår allt sämre, får åstörningar och går till slut in i en depression.

Det är tunga och känsliga ämnen att gå in i en högstadiesklass med. Varför utsätter du dig för det?

– För att unga människor behöver tala om de

Oskar Sternulf i föreställningen #snygg#snyggare#utbränd.

Gymnasiekillen Wille har huvudrollen i föreställningen som handlar om sociala medier.

Oskar Sternulf turnerar i hela landet med sina föreställningar om känsliga ämnen.

Foto: Rickard Uнге

här sakerna. De kan vara väldigt ensamma i detta, och det finns inget naturligt forum i en skola att samtala kring sådant.

– Men det är också en fantastisk känsla att stå framför en hel grupp som är knäpptyst, och att ha eleverna i sin hand under en hel timme. Att ha dem så nära och visa magmusklerna, och gråta, det blir väldigt sårbart. Och jag får väldigt mycket direktrespons från dem.

En gång i våras var Oskar Sternulf i Uppsala med föreställningen *”Komma ut”*. Han hade blivit förvarnad om att det var en tuff klass med mycket attityd. Efter föreställningen reser sig två av de tuffaste killarna och går fram till Oskar. Lärarna håller andan.

– ”Mannen, du är en legend, får jag ge dig en kram?”, säger den ene inför hela klassen.

– Och så fick jag en kram av den andre också. Då har man väl lyckats?

– Vi träffas i Oskars och hans fästmans lägenhet i Vasastan i Stockholm. Dagen innan var de och skrev på kontraktet för en ny och större vävning, och han är himla glad. Så naturligtvis vill han visa prospektet, och har redan lagt ut nyheten på sociala medier.

– Jag är ju precis likadan som ungdomarna, är klart beroende av att få så många likes som möjligt.

Hur många timmar per dygn lägger du själv ner på sociala medier?

– Tre fyra timmar, kanske. Det är helt galet. Men jag sitter ju inte tre timmar i rad utan kanske 20 minuter åt gången. Och jag har inte mobilen i sängen på kvällen, vill inte att det sista jag ser innan jag somnar är det där blåa ljuset.

Efter att ha spelat *”Ondskan”* så länge hade Oskar Sternulf god koll på monologens form och hur man bör lägga upp skrivandet. Vad som fungerar, hur man jobbar med energi, vändningar, hög- och lågstatus, det dramatiska spännet.

Men kärleken till monologens form tändes redan när han var 18 år och såg Brasse Brännström i *”Grottmannen”*.

– Det var en föreställning om att vara en nyskild man i 40-årsåldern, om manligt och kvinnligt. Jag tyckte att det var så oerhört mäktigt. En person, en text, en scen. Han stod där i två timmar och jag var helt knöckad. Jag kände direkt att jag ville göra en monolog själv. Så tack, Brasse!

Ingrid Borggren
ingrid.borggren@dn.se

Fakta. Oskar Sternulf

Aktuell med: Egna monologen *”#snygg #snyggare #utbränd”* om sociala medier och psykisk ohälsa.
Formen: ”Direkt efter föreställningarna har jag ett samtal med eleverna så att de inte bara lämnas med sina frågor och känslor. Och sedan får läraren extra material att ta upp med eleverna.”
Bok: Har samlat många av elevernas frågor och

sina svar i boken *”Gay, straight eller mittmelan?”*.

Familj: Fästmannen Jonas, pappa, mamma och deras vilda tax Fideli.

Ålder: 34 år.

Bor: i Stockholm.

Uppväxten i Karlskrona. Började dansa när han var 6 år. Gick Performing arts school i Göteborg. Har bland annat medverkat i *”Mamma Mia!”* i Helsingfors. Tenor.